

Necesitatea reechilibrării funcției educativ-religioase

IOSIF-CRISTIAN RĂDULESCU

Religious education is not the task of a single institution. It is rather a responsibility that is to be shared both by family, school and Church. The process of religious education needs the competences and the instruments of these institutions that are seen as the most important factors in the educational effort. Religious education can enhance its efficiency only if a close cooperation between family, school and Church is developed. The present article debates on the role of the three institutions in the religious education, highlighting some of the challenges that they are now facing with.

Keywords: school, family, Church, religious education, moral education, transfer of responsibility

Educația religioasă se sprijină atât pe fundamente teologice cât și pe fundamente de ordin pedagogic, însă poate fi argumentată și din punct de vedere cultural, psihologic, etic, sociologic, istoric și ecumenic.¹ Ea este parte integrantă a educației generale, reprezentând o componentă importantă a acesteia alături de educația intelectuală, culturală și estetică, întrucât ea contribuie la dezvoltarea complexă a viitorului adult.

Formarea individului prin educație religioasă presupune nu doar însușirea unor cunoștințe religioase, ci mai ales convertirea lor într-un mod autentic de relaționare verticală și orizontală. Astfel obiectivul fundamental al educației religioase se concretizează în realizarea comuniunii omului cu Dumnezeu și cu semenii săi.² Totodată, datorită valențelor sale morale și culturale, educația religioasă susține transcenderea spre valorile cultural-spirituale universale.

Prin conținutul său moral, o educație religioasă veritabil creștină consolidează valorile etice prin raportarea individului la Dumnezeu, la modelul desăvârșit al Iubirii care este Sfânta Treime. În consecință, valorile morale se asimilează într-un mod viu prin cunoașterea lui Dumnezeu, prin dezvoltarea unei relații personale cu El, în care persoana umană își descoperă propria identitate și reflectează asupra întregii sale existențe. Antrenarea în acest proces de educație moral-religioasă presupune acțiunea convergentă și complementară a mai multor factori esențiali, respectiv familia, Biserica și școala, fără conlucrarea cărora realizarea scopului formativ al educației religioase este grav afectată.³

¹ Vezi Constantin Cucoș, *Educația religioasă. Repere teoretice și metodice*, Iași 1999, p.13-14.

² Monica Opriș, Dorin Opriș, Sebastian Șebu, *Metodica predării religiei*, Alba Iulia 2000, p. 41.

³ *Ibidem*, p. 43.